

XVI. kötet

Budapest, 1901. november 17-én.

46. szám.

Paraszt felfogás.

— No Mihály gazda, miért nem adja a Miska fiát iskolába? — kérdi a tanító, — hiszen már elmúlt nyolcz éves?!
 — Elég esze van annak így is, mester uram!
 — Dehogyan van, dehogyan van. Iskolába kell adni!
 — Persze, hogy felfordult világ legyen. Én se jártam iskolába. Nem is illik, hogy a gyerek többet tudjon, mint az apja!

Kávéházban.

Egy úr és egy hölgy ül a kávéházban. Oda megy hozzájuk egy virágárusleány.

- Tessék egy rózsát venni a nagyságának!
- Köszönöm, nem kell!
- Pedig a hölgyeknek jól esik egy ilyen kis udvariaság.
- Dejszen látja, hogy ez a nő a — feleségem!

Csalódás.

Első emeleten Lakott a poéta, Virágos kertre nyílt Tenyérnyi ablaka.	Az emberek, a hogy Az ablakba látták, Azt hitték: élvezi — Virágok illatát...
Sokat éhezett már... — Egy késő délután A költő kihajolt Szobája ablakán.	Pedig hát a dolog Úgy állt voltaképen, Hogy vacsorát főztek A földszinten épen.

Kikerics.

Athleták közt.

- A. Azt hallom, hogy Miska barátunk tagja a távgyaloglók egyletének. Igaz?
- B. Igaz bizony s pedig méltán!
- A. Hogy-hogy?
- B. Mert a mióta a távgyaloglók egyletének tagja, felesége mindennap folyton futtatja a cipésztől a divatárushoz és viszont.

A d ó s, f i z e s s !

(Humoreszk.)

Ez a barátságtalan fölhívás, mely czimúl van e sorok élére írva, nagyon kellemetlenül hangzik. Különösen azok előtt, a kik tartoznak és nem tudnak fizetni. «Adós, fizess!» — ez amolyan modern Damokles-kard, mely a szegény adósok gondterhelt koponyáit fenyegeti . . . Ismertem azonban egy megrögzött adóst, — névszerint Apatelky Emőd urat, — a ki jó ideig nem rettegett hitelezőitől, noha ezek fölös számban környékezték, de még a lejárt terminusok sem izgatták, holott minden hétre esett belőlük egy-kettő. Ámde ne higyük, hogy többszörös adós létére tán azért nem félt a következményektől, mivel fizetni is tudott volna. Nem; Apatelky Emőd úr fizetni sem tudott, sőt nem is akart. És mindazáltal nyugodtan éli napjait, mint az olyan ember, a ki senkinek sem adósa. Ugyebár, ez hihetetlen? De az alábbi eset egyszeribe felvilágosít az ügyek állása felől.

Tudni kell, hogy Apatelky Emőd, a sövényesi társadalom e kimagasló tagja, a mióta csak eszével él, egyebet sem csinál, mint — adósságokat. Tartozik a bor árával, melyet esténként kedélyesen élvezget a tornáczon, tartozik az adóba, — máskülönben hogy is lehetne szélső hazafi? — tartozik azonképen az árendával is és tartozik főkép hálával az Istennek, a miért mindezek ellenére nyugodt, megelégedett kedélyállapottal ajándékozta meg. Ha néha-nap megjelenik egy-egy hitelezője a rácsos kapu előtt, nem komorodik el, nem is szoritja kezeit ökölbe, sőt ellenkezőleg fokozott jó kedvvel siet a «vendég» elébe és boldogan tessékeli be a nagy szobába, mintha csak egy bankügynökkel volna dolga, a ki meghozza a hirt, hogy Apatelky sorsjegye megütötte a főnyereményt.

Szóval, Apatelky érti, hogy hogyan kell elbánni a hitelezőkkel. Ebben a felesége is kezére játszik és oly ügyesen végzi dolgát, hogy ember legyen a talpán, a ki egy fillért tudna tőlük kicsalni a — saját pénzéből.

Példának okáért a minap egy jó képű fiatal úr jelent meg a jeles házaspár portáján. Emőd azonnal megismerte benne a szomszéd földesurat, a ki egy több izben prolongált váltóadósságban van érdekelve és most is bizonyosan ez ügyben fátorgott el hozzá. De azért nem rémült meg, sőt illendően bevezette látogatóját a belső házba. Tudta jól, hogyan kell eljárni ilyen urakkal. A mig leültette s a mig botját és kalapját elszedte tőle, csak úgy ontotta magából az adomákat a vendég mulattatására, a ki bizony a helyett, hogy a komoly ügyet megpedzette volna, nem tehetett egyebet, mint nevetett.

— Igaz a! — jelentette a sok beszéd közben szives készséggel a házi gazda, — van egy kis jóféle szilvóriumom, Pál úr! . . .

És már is eltűnt, hogy a földicsért italból kóstolót hozzon.

Pali tehát egy perczre magára maradt. Körülnézett a szobában és igen haragos arczot vágott, a miért ő neki a

tulajdon készpénze után futkosni kell, hogy megkaphassa. Nyomban eltökélte magát, hogy nem fog sokat teketóriázni. A szilvóriumhoz akár hozzá sem nyúl, de az adósságot irgalmatlanul be fogja hajtani.

Megnyilt az ajtó s a szilvórium annak rendje és módja szerint tálczára helyezve, föltűnt a láthatáron. A ki hozta, nem Emőd úr volt, hanem — szépséges felesége, Piroska. Rendkívül bájos mosoly játszadozott a csinos nő arcán és ámbátor a nap még csak fölfelé haladt az égen, már is úgy ki volt öltözve, mintha csak — tudott volna Pál úr érkezéséről.

— Bocsánat, Pál úr, — kezdte dallamos és behizelgő hangon, — férjemnek halaszthatatlan ügyei vannak, és ezért hirtelen távoznia kellett hazulról.

— De hisz ebben a pillanatban még itt volt? — csodálkozott szemmeresztve a valamit sejtő ember.

— És a másik pillanatban már nincs itt! — felelte csintalan nevetéssel az asszony. — Tessék most már velem beérni.

— Ez baj, — mormogta az ifjú. — Pedig fontos beszélgetni valóm lett volna.

— Oh, kérem, a mi azt illeti, mi is megegyezhetünk.

E szavaknál a csinos asszony ismét hamiskásan mosolygott és székével közelebb vonult Pál úrhoz.

— Kedves egészségére! — szólt fesztelenül a menyecske és fölragadta az egyik szilvóriumos pohárkát, melyet szeretetreméltóan csörrentett meg a másik pohárka oldalán.

Mit tehetett Pál úr? . . . Már az udvariasság is azt parancsolta, hogy a kocczintást ellenkezés és látható boszszankodás nélkül fogadja el. Mindjárt az első perczben fogva volt, mint a vigyázatlan egérke. Türelmesen és látszólagos érdeklődéssel kellett végighallgatnia Piroska csacsogását, mely egyszerre megindult, mint a zsilip fölhúzásakor a malom vize. Ezt föl nem tarthatta. Sőt úgy illett, hogy segítsen a szép nőnek, ha esetleg fölakad a beszédben. Így aztán akarva, nem akarva, abban a kedélyes hangnemben kellett a társalgásban részt vennie, mint azt ő nagysága megindította.

Az adósság fölemlítéséről persze szó sem lehetett. Nem baj, gondolta magában Pali, legalább elszórakozik kissé a menyecskével.

Néhány percz mulva újból egy pohárka szilvóriumot volt kénytelen fölhajtani. Már egészen jól érezte magát. Igaz, hogy kezdetben kelletlenül erőszakolta magára a a jó kedvet, de lassankint öntudatlanul bele jött. Lehet, hogy a szesz okozta, de azt is föltehetjük, hogy a szép asszony pezsdítette meg benne a vért. Felejtve «csapot, papot», valósággal udvarolni kezdett, a mi annyival is könnyebben ment, miután Apatelkyné szivesen fogadta. Végül teljesen megfélekedezett róla, hogy tulajdonképen

mi czél hozta őt ide? . . . Immár nem az adósság járt az eszében, hanem az ígérkező kaland.

Egy órai ott időzés után végre is kalapja után nyúlt. Búcsúzáskor hosszan tartotta kezében Piroska formás, szép kezét és kelleténél bizalmasabb csókot lehelt rája.

— Isten vele, Pál úr! — mondá vendégének Apatelkyné. — Remélem, ezentúl gyakrabban lesz szerencsém.

— Oh? . . . oh! . . . — akadozott a boldog fiatal ember s elpirult.

— De . . . ugyebár . . . — folytatta az asszony és ime ő is akadozott, — ugyebár . . . azért az adósságért még elvár, Pali úr? . . . Hat hónap mulva bizonyosan rendbe hozzuk . . . vagy mondjuk, egy esztendő mulva. Jó?

— A hogy ő nagysága parancsolja, — hagyta rá Pál és reményteli szívvél távozott.

Csak azt várta az asszony, hogy vendége kitegye lábát a szobából. Nyomban hangosan felkaczagott.

— Hahaha! Emőd, Emőd, gyere csak!

Emőd, a kinek előbb halaszthatatlan ügyei voltak, abban a pillanatban megjelent a hívó szóra és bedugta fejét az ajtónyíláson.

— Nos, sikerült?

— De mennyire! Ettől ugyan nyugton alhatunk.

. . . Nos így és ilyenformán történt, hogy Apatelky, bár tömérdek adóssága volt, nem félt a velük járó kellemetlenségektől. Gondos felesége mindent a legsimábban tudott elintézni és pedig olykép, mint azt ime leirtuk. Emőd valamennyi alkalmatlan látogatóját felesége kezébe terelte, a ki aztán mézes-mázos beszéddel, kedves mosolygással elbánt velük. Minden hitelezőt le tudott igazni. Ha fiatal, ha öreg, ha csunya, ha szemrevaló, egyként horogra akadt. Sőt még a végrehajtót is le tudta szerelni, a mi egyébiránt majdnem lehetetlenség.

Mondom, az asszonyi furfang alkalmazása folytán sohasem volt baj Apatelkyék portáján. A diplomatikus házaspár nyugodtan pihent babérain. Piroska nagysád tovább is feltűnést keltett kifizetetlen toalettjeiben, Emőd uram tovább élvezgette a hitelbe vásárolt bort, a kincstár türelmesen várt és a jó Isten sem haragudott meg rájuk, a miért a hálával adósak maradtak.

De minthogy semmi sem tart örökké, úgy végre náluk is nagy és kellemetlen fordulat állott be. Piroska nagysád bámulatos varázshatalma, melyet a hitelezőkkel

gyakorolt, egyszerre csak megtörött. Akadt ugyanis egy hitelező a sok közül, a ki túljárt az eszükön és alaposan lefőzte őket. Mikor ennek a dolognak hire ment, az észretért emberek hasonlóképen jártak el és mindenfelől megrohanták Apatelkyéket. Ennek aztán az lett a következménye, hogy beállott a bukás.

Hogy miképen történt ez a csoda, röviden elmondjuk és ezzel aztán akár be is fejezhetjük ezt a történetet.

Egy szép őszi nap volt. Apatelkyék eselédlnya benyitott a nagyságos úr szobájába és szomorúan jelentette, mint a ki tisztában van a helyzettel:

— A nagyságos urat keresi valaki.

— Mit akar?

— Nyilván pénzt.

— Vidd be az asszonyhoz.

A leány engedelmeskedett. Piroska a hir hallatára gyorsan rendbehozta öltözékét és egy kaczer pillantást vetve a tükörbe, biztos győzelem reményében kisietett.

Igen ám, csakhogy a mostani jelentkező egy haragos tekintetű s harcszakész — asszony volt: Bódog Tamásné.

Hej, Bódog Tamás úr, hunczut ember kend, hogy miután már annyira ficzkándozott a szép asszony hálójában és mindhiába iparkodott a négyszáz forintját visszaszerezni, többé nem lépi át Apatelkyék küszöbét. Nem hagyja magát orránál fogva vezetni, még ha meg is simogatja borostás állát a Piroska bársonyos kacsója. Hanem megteszi azt, a mit Apatelky is megtesz, hogy tudniillik a feleségét állítja ki maga helyett a küzdőterre.

Ha te úgy, én is úgy.

Piroska ő nagyságát meglepte ez a váratlan harezi esel. Immár nem használhatja szokott fegyvereit az olvadókony férfiszívek legyőzésére. Rögtön megérezte a bajt és bele sápadt.

Bódognéval szemben természetesen csatát vesztett. Mert bizony itt nem a szépség, a csillogó szem, a kaczerkodás, az elragadó mosoly volt a döntő, hanem a — nyelv. No, ez irtóztató ütközet lehetett.

Mondanom sem kell, hogy Emődné asszony kapitulált. A négyszáz forintot ki kellett fizetni a kötelezvény ellenében.

Az eseten jót mulattak a városban. Ettől fogva a többi hitelező is a feleségét küldte maga helyett Emődékhez . . . Így aztán véget értek az aranjúezi szép napok.

Maróthi János.

Szerencse.

Weisz Dávidnak kettős baja esett. Visszaküldték a jegygyűrűjét, melyet a gazdag Maigedóches Aranka kisaszszonynyal váltott és lefoglalták havi fizetését főnökénél, a Béli-bein czégnél. Weisz, a ki teljesen kopasz, nagy elkeseredésében így kiáltott fel:

— Szerencse, hogy most kopasz vagyok, máskülönben kitépném minden hajszálomat!

Gonosz hasonlat.

Valaki üdvözlő beszédet intézett egy magas hivatalnokhoz székfoglalója alkalmával s beszédében azt találta mondani, hogy a tisztviselők egyedüli támaszai az államnak.

— Igaz, — jegyezte meg valaki a hallgatók közül, — ezek a mi tisztviselőink támaszai az államnak; de úgy, mint a hogy a kötél támasza a felakasztottnak!

— Tudod, miért engedte meg Tóváry báróné, hogy arczképét, melyet Palettásy festett, kiállítsák?

— Miért?

— Hadd lássa mindenki, hogy az arczszíne épen olyan, mintha festve volna!

Két nagy hatalom vitája.

Iskolából ballag a két nebuló, mikor mondja a jegyző gyereke:

— Tudod-e, Miska, most nagy baj van, apám olvasta anyámnak az ujságból, hogy most nagy háboru van!

— No hallod, Pista, jó, hogy minket nem bántanak! Aztán hol is van a háboru, én nem tudom!

— Hát Afrikában, az angolok ütik a burokat.

— No lám, én nem is tudtam!

Mélyen gondolkozva mennek tovább. Egyszer csak kérdi Miska:

— Pista te, mondd csak, aztán kivel tartasz?

A gyerek megáll nagy komolyan, összeránczolja homlokát, töprengés után kidüllesztí mellét s büszkén mondja:

— Hát tudod, Miska, már én csak a magyarokkal tartok!

Itt a koresma . . .

Itt a koresma, ott a templom,
Egymás mellett jól megférnek,
Messzehangzik mindegyikből
Zsongó-bongó, szálló ének.

A templomban szent zsolozsmák
Áhítatos hangja zendül,
A koresmában, cigány mellett,
Vidám, pajkos nóta csendül.

Sok viz fogy el itt is, ott is,
Azzal kezdik, azzal végzik:
Meggyszentelnek amott véle,
Emitt meg — bor gyanánt mérik.

Árkosi Ödön.

Hová költözött?

— No János, mért hozta vissza a kézbesítést, tán nem találta meg Sikárlóit? Hisz ott van, hogy Kossuth-utca 10. szám!

— Igen is, kiadó úr, kerestem, de már nem lakik ott, tessék a másikkal küldeni, ő tán tudja, hol lakik!

— Igen, — szól emez közbe, — csakhogy én se tudom ám, hogy hová költözött, mert ott lakott, a mig meg nem halt!

Furesa szerelmi bizonyíték.

I. szobalány. Mondd csak, Aranka, szeret még Andrisod?

II. szobalány. Oh, drágám, ő imád engem! . . . Tegnap is egy hatalmas nyaklevest adott! . . .

A furlangos vendég.

Tollfi, városi napidijas tudvalevőleg folyton pénzfogytán van, ámde azért be szeret térni a kávéházakba egy kis itókára s mindig talál valami ürügyet, hogy fizetés nélkül elmehessen. Egyszer hírét hallja, hogy a «Korona» kávéházban csinos kaszirnő van. Ellátogatott oda egy krajezár hiján s enyelgés közben pár forintra felszaporította a számláját.

A másik asztalnál részeg mesterlegények ültek, a kik valami fölött összevesztek s később bieskával kezdték egymást fenyegetni.

Hirtelen kapja magát Tollfi úr s azzal a kijelentéssel: «Ezt tovább nem nézhetem. Rendőrért szaladok!» ott hagyta a kávéházat, fizetetlenül hagyván az elfogyasztott italok árát, minthogy egy árva vasa sem volt.

Lesz — lesz — lesz —

Mai napság ha a fiu
Szép leánykát nőül vesz,
Papa, mama úgy biztatja:
Nagy hozomány lesz — lesz — lesz!

S ha a fiu reménykedve,
Oltár előtt esküt tesz,
Azt mondja az anyós, após:
Hozomány majd lesz — lesz — lesz!

Bor-Bál.

Még nem tudja.

I. betörő. Hé Jóska! Megyünk-e holnap mulatni?
II. betörő. Még nem tudom, az a mai éjszakától függ!..

Sok zaj semmiért.

— Komikus eset öt képben. —

— Szent Isten! Egy róka!

— Segitség Segitség!

— Emberek! Egy vérengző vadállat állja el az utat!

— Ott lapúl meg az útközépen!

Hölgy. Nin., az az én elveszített boám!

Jó kifogás.

Rendőr (megesipi az atyafit, a mint a vásárban egy késes sátorban értékes zsebkést csúsztat a zsebébe). Megcsiptelek, zsebmetsző!

Az atyafi. Ugyan már hogy mondhat olyat, hogy zsebmetsző, mikor eddig még késem se volt!

Nem úgy van most . . .

Könnyen kapott hajdanában
Minden leány férjet,
Pedig várta, hogy nagy alázattal
Szívét-kezét kérjed.

Más nézete van manapság
Emanczipált nőnek,
A hölgyek a magas polezról hozzánk
Lejjebb-lejjebb jönnek.

Ma már sokkal előbbre van
Emanczipált ügyök!
Kínálat van, — akár tizet-huszat
Ajánlgat — az ügynök.

Mama.

Időjósítás.

Bandi (apjához). Mondd, papa, nem hasogat a lábad?
Papa. Miért kérjed?

Bandi. Megyek sétálni a kisasszonynyal s szeretném tudni, hogy vigyünk-e esernyőt? . . . Mert azt szoktad mondani, ha lábhasogatásod van, hogy eső lesz.

Jót akart.

— Ejnye, nevetlen ficzkó, nem fujhatnád másfelé a füstöt? Nem látod, hogy minden füst az arczomba megy?

— Ilyen hálátlan a világ! Hát nem tudja nagysága, hogy a füstölt hús sokkal nehezebben romlik meg?!

Okos cseléd.

Egy kövér ur, a ki postakocsin akart utazni, elküldi a cselédjét a postára, hogy váltson neki jegyet a szomszéd városba, még pedig mindjárt kettőt, hogy kényelmesen ülhessen.

A cseléd meg is váltja a két jegyet, a melyeknek egyike a kocsi belsejébe szólott, a másik pedig — künn a kocsis mellett!

A tehén haszna.

Beszél a gyerek az iskolában a tehénről, hogy milyen hasznos házi állat. Mondja, hogy ez ad tejet, turót, tejfelt.

— No fiam, még mit ad?

A fiu csak gondolkozik, mikor a tanító ujjával a kezére kenetet, hogy eszébe juttassa, de a gyerek csak hallgat.

— A mit a kenyérre szoktunk kenni!

Egy másik gyerek nyújtja az ujját.

— No hát mit, fiam, mondd meg te!

— Lekvárt! — bökkenti ki a gyerek.

Felvilágosítás.

Vidéki atyafi (kérdezi a városi urat). Kérem szépen, merre van a Gyöngytyuk-utca?

I. városi ur (sietve). Arra, atyafi, a hol az elébb tűz volt.

Vidéki atyafi (gondolkozik). Köszönöm! (Majd a mellette elhaladó másik városi úrtól kérdezi meg): Hol volt tűz, kérem, az elébb?

II. városi ur. A Gyöngytyuk-utczában.

Kivágta magát.

Máczesz úr, a Kipfelschmarn és Társa czég könyvelője ismételten elkésve jön az irodába.

Kipfelschmarn. Már megint djön olejan későn!

Máczesz. Megbaesájt fűnök ór, de oz én szabambo nodjon sötét von s mivel én rüvidlátó vodjok és czvikker nélkül olszom, nem láttom, hodj hány oz óra!

Gyöngy.

Drága gyöngy, igaz gyöngy Van nekem is elég,
Tenger mélyén rejlik, Mind igaz és drága,
Haragos hullámok Hiszen egész éltem
Eltakarják, rejtik. Reménye az ára.

Sok fájó tanulság
Az én gyöngyöm, ékem,
Itt leltem az élet
Zúgó tengerében!

Árkosi Ödön.

Bakter-büszkeség.

Egy zsákot czipel az atyafi sietve az utczán éjnek idején, mikor egy kapu sarkában bóbiskoló bakter nagy hangon kiált rá, mintegy bosszankodva, hogy nyugalmát zavarta:

— Megállj hé, ki vagy?

— Én vagyok sógor, most nem érek rá, mert sietek!

— Micsoda? Hát nem hallotta kend a megálljt, he?

Ne sietne csak, majd megmutatnám én kendnek, hogy kell engedelmeskedni a hivatalos perszonának!

Kétszeres tagadás egy állítás.

Federweisz Éliás terményárú-kereskedő irodájában ül és nyugtalanul várja könyvelőjét, Bauchfleck Mónit. Ez utóbbi végre bicikli sapkában és dreszben, cigarettával szájában megjelenik.

Főnök. Mast kell djönni, irodábo? Todja meg utoljára, hodj oz én komptoirom pontban reggel nyulez órakor lesz felnyitvo és ho még edjszer kilencz órakor djünn, el von bacsajtvo. Mast pedig üljön le o fükönyvhez és nézze meg, vojjon o Mogenbeugl Salamon és társo czég Banyhádön fizette már o tartuzás!

Könyvelő (a nélkül, hogy levenné sapkáját fejről). Nu, fizetett ú?

Főnök. Ozt én kérdezek mogátúl, mogo Nebbich! Nekem ne odjon olejan kitérü feleletet, honem mandja «igen» vodj «nem»!

Könyvelő. Nu, igen vodj nem!

Főnök. Otoljára kérdezek mogátúl: fizetett o Mogenbeugl czég?

Könyvelő. Ho én ozt mandak: Nu, fizetett ú? okkor én mandtam edj kétszeres nem-et.

Főnök. Ozt csok edj szomar érti meg!

Könyvelő. O főnök ór is megérti!

Furcsa asszony.

— Adjon Isten! No, hogy van János bácsi! Hallom, hogy a felesége nagyon megpörölte.

— Az ám! Ördög vigye el a máját! Ennek senki fia se tudja a kedvét eltalálni. Engem azért szid, mert sokat költök, a tyúkot meg azért szidja, hogy keveset költ.

Kétségbeejtő helyzet.

*Z*ord-mord az éjszaka,
Zúg-búg a téli szél . . .
Hah — szegény Flórián
Magában mit beszél?

Homlokán mi ború?
Szívét mért öli bú?
Keblében hörg — zihál
Rettentő háború.

Arczán vész fellege,
Ajka lihegve szól:
Ah — merre? — merre vagy?
Sehol — sehol! — sehol!

Ah, hol keresselek?
Ez szörnyű gondot ad.
Megörjít, Istenem!
E szörnyű gondolat.

Oh jaj! szegény fejem
Majdnem hogy megszakad.
S a koponyámban — ah!
Egy eszme nem akad.

A téboly fenyeget
Te szegény Flórián!
Meg kell örülnöm, — meg!
E gondolat mián.

Egy eszmét óh egek!
Meváltva hadd legyenek!
Oh borzadalmas kín!
Mit — mit — mit — mit tegyek?

A szomj emészszén hát
Ifju s aggkoron át!
És nem találok — nem!
Egyetlen — koronát.

Nincs mentség — minthogy hah!
Revolverhez kapjak!
Ha volna! — — de ha nincs!
Mit zálogba csapjak!

Bor-Bál.

A takarékoság netovábbja.

Meglátogatja a falusi gazda a komáját s mécs mellett pipázgatva beszélgetnek. Egyszer csak a gazda eloltja a mécsesét.

— Mit csinált komám?

— Hát eloltottam, hisz sötétben is beszélgethetünk, ne fogják hiába!

Egyszer csak motoszkál a vendég.

— Mit csinál komám? — kérdi a házigazda.

— Mán csak levettem a nadrágomat, hogy ne kopják, úgy is sötétben vagyunk!

Asszonyi furlang.

Férj. No anyjukom, válassz! Vagy elmegyünk az idén lóversenyre, vagy pedig egy új kalapot veszek!...

Feleség. De hisz csak nem gondolod, hogy régi kalapomban megyek a lóversenyre?

Nevető fejták.

Hűséges szolga volt, Tóth Márton míg éle
Most már az égiek kevélykednek véle
Csak 26 év volt, a melyeket éle
Ez évben levágta a halálnak éle.

Itt e sirban nyugszik Dömötör Andriská
Született Kibéden, meghalt hasrágásba.

Budapest, H. S. Szindarabok czímeiből nagy gonddal összeállított novellájának már az olvasása is olyan fárasztó, hogy nem bírtuk végig olvasni. Mi különben is inkább a tartalmára fektetjük a fősúlyt, mint az előadásra, mely az ön művében agyon nyomja a tartalmat. A kéziratot egy hétig megőrizzük. — *Szeged, K. M.* Valamennyi helyet kap. — *Budapest, M. J.* Jól indul, de a végén ellapul. Csattanósabban kellene befejezni. — *Füles diák.* Az adomák nemesak, hogy mind újdonsültek, de nagyobb részt sikerültek is. Kivánsága nem marad teljesületlen. — *Tréfa.* Jut is, marad is jövőre. — *Budapest, H. K.* Van köztük néhány használható. — *Sóvár.* Most is van miben válogatnunk. Nem is mulasztjuk el. — *Tiberius.* Egyikből is, másikkól is válogatunk.

Magyar királyi államvasutak.

165579/901, sz-hoz.

Hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága értesíti a szállító közönséget, hogy a magyar folyam- és tengerhajózási részv. társaság a magyar keleti tengerentúli forgalomban (Galaczon át) az előrehaladt időre való tekintettel az áruk szállítását oly módon fogja beszüntetni, hogy utolsó szállítmányokként azokat a küldeményeket fogja tovább-

bitani, melyek a vasuti állomásokon legkésőbbben f. é. november hó 15-én kerülnek feladásra. A magy. kir. államvasutak erre való tekintettel az említett forgalomban az áruk felvételét f. é. nov. hó 15-én beszüntetik.
Budapest, 1901 november 4. *Az igazgatóság.*

31499/III. sz.

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak Fülek állomásán a vendéglői üzletre 1902 január hó 1-től számítandó 3 évi időtartamra ezennel nyilvános pályázat hirdetik. A vendéglőt bérbe venni óhajtok felhivatnak, hogy szabályszerűen bélyegzett, valamint kellő bizonyítványokkal felszerelt ajánlatukat folyó évi november hó 29-én déli 12 óráig a magyar államvasutak miskolczi üzletvezetőség titkári hivatalához e czim alatt: «Ajánlat a füleki pályavendéglő bérletére 31499. számhoz» lepecsételt borítékban térítvény mellett nyujtsák be. Az ajánlattevő köteles a miskolczi üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál folyó évi november hó 28-án déli 12 óráig bánatpénzképen 1000 koronát készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban letétbe helyezni, vagy oda posta útján külön borítékban beküldeni, mivel különben figyelembe vétetni nem fog. A vendéglő bérletére vonatkozó feltételek miskolczi üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi osztályában (II. emelet 25. ajtószám) a hivatalos órák alatt megtekinthetők, miért is az ajánlattevőkről feltételeztetik, hogy a feltételeket ismerik s azokat magukra nézve egész terjedelmökben kötelezőknek elfogadják. A feltételektől eltérő ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak. A magyar államvasutak miskolczi üzletvezetősége fentartja magának a jogot, hogy az ajánlattevők közül tekintet nélkül az ajánlatibérösszegre, szabadon választ-hasson. Miskolcz, 1901 november hó 9-én.

Az üzletvezetőség.

33561/I.-901. szám.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. államvasutak zágrábi üzletvezetősége a vonalai részére 1902 esetleg a következő 1903 és 1904. években szükséges pályafentartási puhafák szállítására ezennel nyilvános pályázatot hirdet. Az 1902. évben megközelítőleg az alábbi mennyiség szükségeltetik: Erdei fenyőfa-deszka 980 kbmtr. Jegenye fenyőfa-deszka 1040 kbmtr. Luczfenyőfa-deszka 190 kbmtr. Vágott luczfenyőfa 1320 kbmtr. Faragott puhafa 12 m.-ig 171 kbmtr. Faragott puhafa 120 m. felől 160 kbmtr. Kerítésoszlop puhafából 2050 drb. Erdei fenyőfa palló 970 kbmtr. Jegenye fenyőfa palló 1390 kbmtr. Luczfenyőfa palló 200 kbmtr. Ruha szálfa 520 kbmtr. Vörös fenyőszálfa 170 kbmtr. Vörös fenyődeszka (szükséglet szerint). Ezen kitüntetett mennyiségnél kevesebb megrendelés esetén szállító a m. kir. államvasutak ellen semmi néven nevezendő igényt nem támaszthat. Az 1902 és esetleg 1903 és 1904. évekre szükséges faneműek ugyanazon év április hó végéig beszállítandók. Az üzletvezetőség fentartja magának a jogot, hogy a tényleges megrendelés alkalmával fenti csak tájékozással szolgáló mennyiségnél 30%-kal többet vagy kevesebbet, rendelhessen, ugyszintén azon jogot, hogy a szállítási év folyamán 30% erejéig pót megrendelést tehessen. A fák a megrendelésnél közölt méretekben szállítandók. A pályázati feltételek alapján szerkesztendő ajánlatok legkésőbbben 1901 december 10-ig déli 12 óráig nyujtandók be az üzletvezetőség I. osztályánál. A bánatpénz pedig december 9-én déli 12 óráig teendő le az üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál. A pályázati feltételek ajánlati minta és méretjegyzék minden üzletvezetőségnél és kereskedelmi iparkamaránál megtekinthetők és a zágrábi üzletvezetőség által díjtalanul kiszolgáltathatnak esetleg posta útján megküldetnek. A szállítási feltételek ugyanint az általános szállítási feltételek és a pályafentartási fák szállítására vonatkozó különleges feltételek megtekinthetők minden üzletvezetőségnél és készpénzfizetés mellett megszereshetők igazgatóságunk nyomtatványtárából (Andrássy-ut 73/75 sz.); feltételeztetik, hogy az ajánlattevő ezen feltételeket teljesen ismeri.

Zágráb, 1901 november hóban. *Az üzletvezetőség.*

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

A regény.

Nincs érdekesebb olvasmány, mint a regény. Van-
nak regények, a melyek
ugy lebilincselik az olvasót,
hogy addig le se teszi a
könyvet, míg az utolsó
lapig el nem olvasta. Ehez
fogható érdeklődés csak
akkor fogja el az embert,
ha a Hecht Bankháztól vá-
sárol osztálysorsjegyet és figyelemmel kíséri a huzásokat.
Ép úgy mint a regényben, itt is sejtjük a végkifejlést,
hogy főnyeremény lesz a Hecht Bankház tüneményes
szerencséje folytán osztályrészünk, de a kellemes izgalom
a nyeremény kihuzásakor még fokozza a főnyeremény
fölötti örömünket, a melyben, hogy mielőbb része legyen,
vásároljon osztálysorsjegyet a Hecht Bankháznál, Buda-
pest, Ferencziek-tere 6. és Erzsébet-körut 32. Huzás
november 21. és 22-én. Egész sorsjegy 6 frt, fél 3 frt,
negyed 1 frt 50, nyolczad 75 kr.

Alapított 1863. évben.

Első leánykiházasítási egyesület

m. sz.

Leány és fiú biztosító intézet.

Budapesten, VI. Terézkörut 40.

Az intézet saját házában.

Legelőnyösebb és legolcsóbb díjtételek gyermekek
biztosítására. Változatlanul megállapított havi
díjtételek. Azonnali haláleseti biztosítás. Kötvény
és bélyegilleték nem fizetendő. Prospektussal és
felvilágosítással szolgál az intézet.

Közgyűlés.

Az „Első magyar részvény-serfőződe“

t. cz. részvényesei ezennel tiszteletteljesen meghivatnak a folyó évi novem-
ber hó 17-én d. e. 11 órakor a társaság VIII., Esterházy-utca 6. számú
saját háza első emeleti irodahelyiségeiben tartandó

XXXIV. rendes közgyűlésére.

Tárgyak:

1. Az igazgatóság évi jelentése, a felügyelő-bizottság által megvizsgált
mérleg előterjesztése, a kifizetendő osztalék megállapítása és a felmentés meg-
adása.
2. Két igazgatósági tag és négy felügyelő-bizottsági tag választása, vala-
mint az utóbbiak illetményeinek megállapítása.

Azon t. cz. részvényesek, kik szavazó jogukat gyakorolni akarják, szivesked-
jenek részvényeiket azok szelvényeivel együtt, az alapszabályok 13. §-a értelmé-
ben, legalább két nappal a közgyűlés előtt a társaság pénztáránál (VIII., Ester-
házy-utca 6. szám, I. emelet) térítvény ellenében letenni, hol a felügyelő-
bizottság által megvizsgált és helybenhagyott mérleg, valamint az igazgatóság
és felügyelő-bizottság jelentései nyolcz nappal a közgyűlés előtt a részvényes
urak rendelkezésére állanak.

Budapest, 1901 október 31-én.

Az igazgatóság.

Kutschera György

utóda

Budapest, V.
Aranykéz-
utca 7. sz.

Saját készítmény-
nek nagy és dúz
gazdag raktára

sírkő-
lámpákban.

Kovácsolt vas és
és egyéb érc fényesítése
és bronzozása. Virágkosár
és virágváza raktára sír-
boltokhoz, ércvirágok, ko-
szoruk minden nagyság és
minőségben, valamint ke-
resztek virágkoszorúhoz.

Hirdetések

e lap részére csakis a
hirdetési felvételi iro-
dában

Tenczer Gyula

Budapest, IV. ker.,
Szervita-tér 8. sz.
vétetnek fel.

Ugyanott minden bel- és
külföldi lap részére hir-
detések a legjutányosabb
árak mellett eszközöl-
tetnek.

Szőlőoltványok

szokványminőségben
A legkiválóbb 12 bor- és csemegetajokban faj-
tisztán, teljes jótállással.

Élőkerítés.

Gleditschia csemeték és magvak.
Uradalmaknak, községeknek három évi
törlesztésre is adatik.

Oriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövényoltvány. Ez az egyedüli,
melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül cse-
kely kiadással, melyen nemcsak ember, de semmitéle állat, még
az apró nyulak sem bonthatnak át. Minden rendeléshez
rajzokkal ellátott útítési és kezelési utasítás mel-
lékelletik. Ezer csemete elég 200 méterre. — Ára 6 frt.

Diócsemeték. Oriási jövedelmet biztosító voltánál fogva,
ennek tenyészése számos gazdaságban az
utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes tenyészomatu 16árjegyzék ingyen és bérmentve
küldetik minden rendelés kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen
kívül meg egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címere ingyen és
bérmentve küldeteni kerí, mely nincsen az a ház, vagy család, a
hol annak tartalmát hasznára ne fordítanak, városban, falun, puszt-
án, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak
is igen érdekesen áll. Kik rendelni semmit nem akar-
nak mert benne számos oly közlemények foglaltnak, melyek
mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Cím: **Ermetéki első szőlőoltvány-telep. Nagy Kágya,**
u. p. Szekelyhid

Butorárjegyzék

Eladás 2 évi jótállás mellett.

1 hálószoba komplett matt v. félmatt 105 frt
1 „ „ „ faragott 150 „
1 „ „ „ angol stylben 170 „
1 „ „ „ oszl. faragott 190 „
1 „ „ „ igen finom, ba-

roque stylben, valódi belga

bleu-márvánnyal 330 „

Ezenkívül több mint 100 hálószoba van raktáron
egyszerű, valamint díszes kivitelben mérsékelt
árak mellett.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott ebédlőasztal,
6 valódi börszék, ebédlődiván valódi
szőnyeggel 170 frt.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott, oszlopos,
ebédlőasztal, 6 valódi börszék, ebédlő-
diván valódi szőnyeggel, trumeau és tükör 250 frt

Ebédlőszoba. Angol stylben, matt, kredencz, pohár-
szekrény, ebédlőasztal, 6 valódi börszék,
ebédlődiván valódi szőnyeggel, világos dió-
fából 455 frt

Ezenkívül dúz választék egyszerű és finom ebédlő-
szobákban minden kívánt árban. Nagy raktár szalon-
berendezésekben; krepp garnitúra 80 frt, bouret
90 frt, selyem 110 frt, selyem brocat 140 frt,
francia selyemszövet 165 frt és szalon-garnitúrák
1000 frtig.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Gömöri Sándor

Budapest, IV., Váci-utca 18., I. em.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Arjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos czimre figyelni tessék.

Pontos czimre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

Gummi-Király-utca 6. sz.

Gummi és halhólyag tuzatonként 2—10 forintig. Capot-

Americ (rövid) 2—6 forintig. Mintagyűjtemény urak részére (25 drb) 5 forint. — Rendelmények rögtön és titoktartás mellett eszközöltetnek. 10 korona utáni vásárlásnál 20% engedmény.

Rothauser M. Ignác és Fia
Budapest, Király-utca 6/B.

Bőrszékipar,

butorbőrsajtolás és bőrfaragás

KENDI ANTAL

BUDAPEST, IV., Károly-utca 2,

az evangélikus iskolaépületben.

Nagy raktár valódi bőrszékek és karos-székekben, olcsóbb árban, mint eddig. Használt nádszékek átalakítása bőrszékekre.

Hirdetések

e lap részére csak a hirdetésfelvételi irodában

Tenczer Gyula

Budapest, IV. kerület,

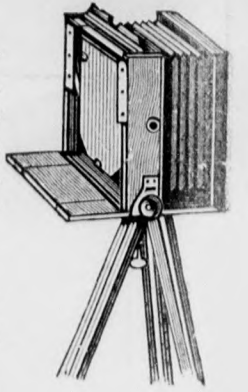
Szervita-ter 8. sz. alatt

vétetnek fel.

Minden ember fényképész!

a ki Bienenstok Józsefnél vásárol fényképező-készüléket. Dus választék u. m. kézi kamrák, állványos iskola-, utazó- és amateur-kamrák a legolcsóbb árakban. Fényképészeti kellékek nagy raktára. Lemezek kidolgozása eszközöltetik, költségvetések és árjegyzékek ingyen.

Bienenstok József,
Budapest, VI., Váci-körút 47.

Az Alkotmány-utczával szemben.

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

legtisztább érvényes

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital,
kitűnő hatásnak bizonyult köhögéskor, gégebajoknál, gyomor- és hólyaghurutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

országokat alkotó újdonságok

állandó kiállítás

STERNBERG

cs. és kir. szabad. hangsz. gyár

BUDAPEST, VII. kerület, Kerepesi-utca 36.

MIN és TESTVÉRE

Zenekari és műkedvelői hangszerek, saját gyártmányu Phonographok, valamint amerikai iskolai, szalon- és egyházi harmoniumok.

Szabadalmakat
Értékesítő Vállalat

BUDAPEST,

VII., Erzsébet-körút 17.

Kieszközl szabadalmakat, finanszíroz találmányokat és belajstromoz védjegyeket és mustrákat. Felvilágosítás díjtalan.

TELEFON 24—20.

Borbély és fodrász
urak figyelmébe!

A legjobb minőségű borbély-blusok és köpönyegek minden színben kizárólag **Kálmán Adolf** női divatüzletében VII., Erzsébet-körút 36. sz. kaphatók. Mintákat kívánatra bérmentve küldök. Megrendelésnél elég a mellbőség és a kabát hossz-mérete.